

ที่มา....ความศักดิ์สิทธิ์ของใบมะตูม...!!

นำเสนอเมื่อ : 17 พ.ค. 2552

ความศักดิ์สิทธิ์ของใบมะตูม

โอบมาตุ้มใช้ในพิธีไสยศาสตร์ของศาสนาพราหมณ์ โดยแช่ในน้ำมนต์หรือหูนุ่นไว้ใต้ตำรา มีความหมายว่า
เบิกบานตุมแตกหน่อขึ้นมาในสมัยพระจอมเกล้าฯ นนได้มีประเพณีเจ้านายที่ผนวช ณ
วัดพระศรีรัตนศาสดาราม(วัดพระแก้ว)จะได้รับพระราชทานน้ำพระมหาสังข์โอบมาตุ้มและทรงเจิมให้ด้วย
โอบมาตุ้มมีสวมแฉกคล้ายตรี ซึ่งเป็นอาวุธของพระนารายณ์ ตามประวัติเล่าไว้ว่า
พระนารายณ์ใช้ตรีของพระองค์ปราบชางเจรงคี่ เอาเชือกบาศผูกเท้าชางแล้วเอามาผูกตรีที่ปากไวบนดิน ชางก็หมดพยศ
พอชางตายพระนารายณ์ถอนตรีออกจากดินก็เกิดตุมมาโอบเป็นหอกสามแฉก

ราชประเพณี พระราชทานน้ำสังข์ และ โอบมาตุ้ม

หอยสังข์มีถิ่นกำเนิดในมหาสมุทรอินเดีย ตั้งแต่ชายฝั่งทะเลทางตะวันออกเฉียงของทวีป
แอฟริกาทางมหาสมุทรแปซิฟิก แอภพหมู่เกาะอินเดียตะวันออกเฉียงไปลิเนียเซีย
พราหมณ์ในประเทศอินเดียใช้บรรจุน้ำเทพมนตร และเป่าในพิธีกรรมของพราหมณ์
เมื่อพราหมณ์เดินทางมาสู่ดินแดนแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
ก็ได้นำลัทธิประเพณีและการประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ มาปฏิบัติและเผยแพร่
ราชสำนักไทยคงรับคติความเชื่ออย่างพราหมณ์มาตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงปัจจุบัน
พระมหากษัตริย์พระราชทานน้ำจากสังข์ โอบมาตุ้ม และทรงเจิม เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ผู้ที่ได้รับ
สังข์ที่ทรงใช้ในการพระราชพิธี พิธีต่าง ๆ นั้น มีลำดับการใชตามฐานันดรศักดิ์และเกียรติของผู้รับ

มูลเหตุที่ใช้น้ำสังข์รดน้ำและพระราชทานโอบมาตุ้มนั้น
มีตำนานกล่าวไว้ในหนังสือทวปางของพราหมณ์ ในปางพระนารายณ์ปราบสังข์ของสุร ว่า
มีอสูรมีเสือนำตนหนึ่งไปลักคัมภีร์ไตรเพทของพระพรหม
ซึ่งนอนหลับอยู่ริมมหาสมุทรเพื่อรอเวลาเขาเผ่าพระอิศวร แล้วนำคัมภีร์ไปให้อสูรมัจฉา
พระอิศวรรู้เหตุจึงให้พระนารายณ์อวดารไปปราบ เพื่อตามคัมภีร์ไตรเพทออกมาได้ แล้วจึงสาปสังข์ว่า
ถ้ามนุษย์จะทำการมงคลพิธีก็จงเอาสังข์เขาไปอยู่ในการพิธีนั้น
ถ้าผู้ใดรดน้ำในอุทรสังข์ก็ให้เป็นมวงคลกันอุบาทว์ เสนียดจัญไร
ทั้งนี้เนื่องด้วยปรากฏรอยนิ้วพระหัตถ์ของพระนารายณ์กดติดอยู่ตรงที่นั้น
พราหมณ์จึงนำสังข์มาบรรจุน้ำเทพมนตรในพิธีกรรมของพราหมณ์

ส่วนประเพณีการใช้น้ำพระพุทธรูปมนต์บรรจุน้ำสังข์ก็โดยเหตุที่พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติไทย
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพุทธมามกะ
น้ำพระพุทธรูปมนต์ที่พระราชทานนั้นก็เนื่องด้วยคติในพระพุทธศาสนา โดยประเพณีทำน้ำพระพุทธรูปมนต์นี้
พระสงฆ์วัดชนะสงคราม จำนวน ๕ รูป เขาไปเจริญพระพุทธรูปมนต์เสกน้ำ ณ หอศาสตราคม
ในพระบรมมหาราชวังเป็นประจำทุกวันพระ ในเวลา ๑๓ นาฬิกา ครึ่งหนึ่ง และ เวลา ๑๘ นาฬิกา
อีกครึ่งหนึ่ง พระสงฆ์ชุดแรกเมื่อเจริญพระพุทธรูปมนต์เสร็จแล้ว เจ้าหน้าที่ยี่ตำรวจวัง ๒ นาย
จะนำน้ำพระพุทธรูปมนต์ส่วนหนึ่งใส่ในบาตร ๒ ใบ พรอมภาหุญาคา แล้วเดินนำพระสงฆ์ ๒ รูป
ประพรมน้ำพระพุทธรูปมนต์ไปรอบพระมหามณเฑียร คือ พระที่นั่งจักรพรรดิพิมาน พระที่นั่งไพศาลทักษิณ
และ พระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย โดยเขาทางประตูดุสิตศาลาไปออกประตูสนามราชกิจ พระสงฆ์ชุดที่ ๒
เขาไปเจริญพระพุทธรูปมนต์เสร็จแล้วกลับ
น้ำพระพุทธรูปมนต์นี้เจ้าหน้าที่ยี่ฝ่ายราชูปโภคเก็บรักษาไว้สำหรับเชิญไปถวายพระมหากษัตริย์
เป็นน้ำสรงพระพักตร์ประจำวันเป็นราชประเพณีสืบมา
และใช้บรรจุน้ำพระมหาสังข์ถวายเพื่อพระราชทานในพระราชพิธีต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว
สำหรับโอบมาตุ้มนั้นตามตำนานทวปางของพราหมณ์ได้กล่าวไว้ว่า พรหมองค์หนึ่งจัดเป็นช่างชื่อ **เอกทันต์** มีอิทธิฤทธิ์กำลังมหาศาล
ไม่ยอมปฏิบัติตามใด ๆ ตามที่พระนารายณ์มีโองการ พระนารายณ์ทรงกริ้วมาก จึงนำเอากริชเจ็ดประการ คือ เถาไม้ต่าง ๆ เจ็ดชนิด
ทรงรายมนต์แล้วฟาดลงที่รอยเท้าอันเป็นทางเดินของชางเอกทันต์ ด้วยอำนาจมนต์ของพระนารายณ์
ทำให้ชางเอกทันต์ปวดหัวแทบจะแตกเป็นเจ็ดภาคจนทนไม่ไหว ริ่งมาด้วยความโกรธตรงเขาตอสู แต่สุดท้ายพระนารายณ์ไม่ได้จึงบ่าหน้าหนี
พระนารายณ์จึงทรงเชือกบาศผูกมัดเท้าชางของชางเอกทันต์
แล้วทรงนำพระแสงตรีซึ่งเป็นอาวุธประจำพระองค์ปักลงที่พื้นดินอธิษฐานให้เป็นตุมมาตุ้ม
จากนั้นเอาปลายเชือกบาศกักระหวัดผูกไว้กับตุมมาตุ้มชางเอกทันต์จึงพ่ายแพ้อพระนารายณ์ **พราหมณ์ถือว่า โอบมาตุ้ม ซึ่งมีลักษณะเป็น ๓ แฉก
คล้ายพระแสงตรีเป็นสัญลักษณ์แห่งชัยชนะและเป็นมงคล** จึงถวายพระมหากษัตริย์ ทรงใช้ในโอกาสพระราชทานน้ำสังข์เป็นราชประเพณีสืบมา

ขอบคุณที่มาข้อมูล